

[Hauch.]

kan idømmes Bøder af indtil 100 000 Kr. eller simpelt Fængsel. Man hører somme Tider Udtalelser fremsat om, at de Bøder, her er Tale om, er alt for urimelige og uforholdsmæssigt høje. Det kan jeg ikke erkende. Man maa gøre sig klart, hvad det er, det drejer sig om, hvad det er for et Uvæsen, man vil til Livs, og hvilke økonomiske Kræfter der meget ofte vil vise sig at staa bagved de Forsøg paa Tvang, dette Lovforslag er rettet mod.

Paa den Gruppens Vegne, jeg har den Ære at tale for, skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting og til Fremme indenfor en rimelig Tid.

Carl F. Madsen: Det er rigtigt, som det ærede Medlem (Hauch), der talte paa Venstres Vegne, sagde, at det foreliggende Lovforslag har vakt meget Røre ude omkring i Befolkningen, men det er ogsaa rigtigt, naar jeg siger, at Forslaget har vakt megen Bitterhed blandt store Dele af Befolkningen, i Særdeleshed blandt Arbejderne, som er klar over, at er der nogen, der kommer til at lide under denne Lov, hvis Lovforslaget bliver ophøjet til Lov, er det Arbejderklassen; i dette Tilfælde som i saa mange andre Tilfælde hytter de besiddende eller mere besiddende Klasser sig nok, medens de smaa, der har Vanskelighed ved at komme i Forbindelse med hinanden og maa bruge de officielle Midler, naar de vil meddele sig til hinanden, nok skal blive ramt af Loven, det kan vi være ganske overbevist om.

Saa er der Spørgsmaalet om, hvorvidt der egentlig er Trang til en Lovgivning som den, vi nu beskæftiger os med. De Domme, der i Tidernes Løb er afsagt, naar der har været Spørgsmaal om at lægge Pres paa for at faa Medlemmer ind i Organisationerne eller paa andre Omraader, hvis man f. Eks. har rørt lidt for meget ved en Skruebrækker o. s. v., viser, at Domstolene tager haardt fat; mange af Arbejdernes Tillidsmænd har Gang paa Gang maattet gaa i Fængsel som Følge af deres Virksomhed for Arbejderklassen. Vi har ogsaa set det i den seneste Tid i Anledning af det, der foregik i Kolindsund, hvor Arbejderne havde iværksat en Arbejdsstandsning, som, da de ikke selv kunde klare den, blev udvidet til Arbejds-mændene. Dansk Arbejdsmandsforbunds Medlemmer gav Arbejderne en Haandsrækning, og vi har set, hvorledes det er blevet slaaget op til noget i Strid med hele

Lovgivningen. Ganske vist erklærede Landsretten, at der ikke var noget lovstridigt i det, der var foregaaet, men da Sagen kom for Højesteret og et Aar efter blev afgjort, kom man til det modsatte Resultat og sagde, at der var handlet retsstridigt. Man idømte saa de samvirkende Fagforbund, det fattige Landarbejderforbund og Dansk Arbejdsmandsforbund store Beløb i Erstatning, i alt ca. 400 000 Kr. Saa mig forekommer det i hvert Fald, at med den Lovgivning, vi har, og navnlig med de Dommere, vi har siddende i Højesteret, har man saamænd Midler nok til at hindre det, som man paastaar man vil hindre ved denne Lov. Og naar man ser paa, hvorledes de Organisationer, der betyder noget, i Anledning af Forespørgsler, der i sin Tid er rettet til dem fra Folketingsudvalget, har udtalt sig, fremgaar det af alle de Svar, der er indkommet, med Undtagelse af et Par ganske enkelte, at man ikke mener, der er nogen som helst Anledning til en Lovgivning som den, man her søger gennemført. Jeg vil for at undgaa enhver Misforstaaelse forudskikke den Bemærkning, at Forespørgslerne er udsendt paa et Tidspunkt, da Forslaget ikke havde den Form, det har nu i Dag, men havde sin oprindelige Form. Tankerne er imidlertid de samme, og Grundprincippet er fremdeles det samme, saa de Svar, der fremkom den Gang, gælder ogsaa den Dag i Dag.

Der er bl. a. Svar fra Dansk Arbejdsgiverforening, som jo dog repræsenterer det største Antal af Bedrifter og beskæftiger det største Antal Arbejdere. Arbejdsgiverforeningen udtaler sig saaledes om Sagen:

„Et absolut Forbud mod Boykotning og Blokade vil være utænkeligt, hvis der ikke samtidig er absolut Forbud mod Arbejdsstandsninger, hvad baade Arbejdsgivere og Arbejdere modsætter sig. Man vil ikke kunne forbyde Boykotning af Arbejdere, der selv iværksætter Strejke og Blokade overfor en Arbejdsgiver, eller af en Arbejdsgiver, der iværksætter Lockout overfor sine Arbejdere. Imod Misbrug af disse Foranstaltninger overfor Enkeltmand skønner Arbejdsgiverforeningen, at der allerede i den herskende Retspraksis foreligger tilstrækkeligt Værn.“

De samvirkende Fagforbund udtaler:

„..... at man ikke kan tiltræde en Lovgivning, som foreslaaet i § 3, der maa som hidtil være Ret for Arbejdernes faglige Organisationer til at fremsætte Krav